

Bruxelles, 20 iunie 2017
(OR. en)

10284/17

**Dosar interinstituțional:
2016/0376 (COD)**

**ENER 289
ENV 611
TRANS 275
ECOFIN 538
RECH 235
CODEC 1045
IA 109**

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	9401/17 ENER 242 ENV 522 TRANS 189 ECOFIN 428 RECH 198 CODEC 847 IA 106
Nr. doc. Csie:	15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN1149 RECH 340 IA 124 CODEC 1789 ADD 1 - 13
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică - Abordare generală

I. INTRODUCERE

1. Comisia a prezentat propunerea sus-menționată la 30 noiembrie 2016, ca parte a pachetului privind energia curată. Obiectivul propunerii este de a asigura continuarea politicii UE de eficiență energetică în perspectiva cadrului de politici privind clima și energia pentru 2030. În special, pe baza clauzei de revizuire a obiectivului orientativ al UE de 27 % pentru eficiența energetică, din concluziile Consiliului European din 23-24 octombrie 2014 referitoare la cadrul UE de politici privind clima și energia, Comisia propune un obiectiv obligatoriu de 30 % în materie de eficiență energetică pentru UE.

2. În ceea ce privește alte aspecte, revizuirea Directivei privind eficiența energetică urmărește să asigure continuarea măsurilor actuale de politică până în 2030 și să îmbunătățească dispozițiile existente pe baza experienței dobândite în urma punerii în aplicare. Se propune prelungirea obligației de realizare a unor economii anuale de energie de 1,5 % până în 2030 și contabilizarea drept economii eligibile numai a noilor măsuri de politică și a noilor acțiuni de după 2020. Pentru a se permite politici specifice care să țină cont de particularitățile naționale, măsurile alternative sunt recunoscute în aceeași măsură ca și schemele de obligații în materie de eficiență energetică și se introduce obligația de a se ține seama de sărăcia energetică în ambele instrumente. În plus, propunerea îmbunătățește obligațiile privind contorizarea și facturarea în beneficiul utilizatorilor finali de încălzire și răcire, astfel încât aceștia să primească informații corecte despre consumul lor individual de energie.
3. Grupul de lucru pentru energie a început examinarea propunerii sus-menționate în ianuarie 2017 și a analizat de asemenea evaluarea impactului efectuată de Comisie. În general, delegațiile au sprijinit propunerea Comisiei și necesitatea de a defini un cadru de politici clar în materie de eficiență energetică pentru perioada 2020-2030. Ele au exprimat însă și numeroase preocupări și au solicitat modificări ale propunerii Comisiei în mai multe privințe.
4. O preocupare principală se referă la nivelul și tipul obiectivului general al UE de eficiență energetică, în legătură cu care statele membre au păreri divergente. De asemenea, prelungirea obligației de realizare a unor economii anuale de energie de 1,5 % a fost criticată de numeroase delegații din cauza lipsei unor elemente de flexibilitate pentru punerea sa efectivă în aplicare. Alte delegații au sprijinit continuarea nivelului de ambiție de 1,5 % fără modificări.
5. În timpul discuțiilor, unele delegații au subliniat de asemenea legăturile strânse cu propunerea privind guvernanta, precum și necesitatea de a se menține o imagine de ansamblu a pachetului privind energia curată atunci când se discută propunerile specifice. În plus, în ceea ce privește obligațiile referitoare la contorizare și facturare, delegațiile au solicitat mai multe clarificări și introducerea unei condiții de eficacitate din punctul de vedere al costurilor.

6. Pentru a răspunde la preocupările majore ale unor delegații referitoare și la impactul negativ al actualei interpretări a normelor contabile pentru utilizarea contractelor de performanță energetică de către sectorul public, Comisia, împreună cu birourile statistice naționale, și-a intensificat eforturile în scopul reexaminării notei de orientare relevante.
7. În urma discuțiilor desfășurate în diferite reuniuni ale grupului de lucru, Președinția a modificat propunerea Comisiei în mai multe privințe pentru a ține seama de preocupările statelor membre. S-a convenit la modul general că o decizie privind obiectivul general al UE de eficiență energetică trebuie analizată la înalt nivel politic și să fie deci transmisă miniștrilor.
8. La 14 iunie 2017 i-a fost înaintat Comitetului Reprezentanților Permanenți un compromis al Președinției axat pe obligația referitoare la economisirea energiei, prevăzută la articolul 7. În timpul acestei reuniuni a comitetului, compromisul Președinției s-a bucurat de sprijinul numeroaselor state membre care sunt în favoarea flexibilității. Pe de altă parte, mai multe alte delegații au perceput elementele de flexibilitate propuse drept o descreștere semnificativă și inacceptabilă a nivelului de ambiție al propunerii și au înaintat o contrapropunere referitoare la articolul 7.

Având în vedere cele de mai sus, Președinția propune un nou pachet de compromis privind cele două chestiuni nesoluționate care rămân deschise pentru Consiliu. Pachetul de compromis al Președinției este prezentat în cele ce urmează.

II. CHESTIUNI NESOLUȚIONATE

a) Obiectivul general al UE de eficiență energetică [articolul 1 alineatul (1)]

9. Comisia propune un obiectiv obligatoriu de eficiență energetică de 30 % la nivelul UE. Mai multe delegații, în general aceleași care se opun elementelor de flexibilitate prevăzute la articolul 7, pot susține propunerea Comisiei. Mai multe alte delegații pledează pentru un obiectiv orientativ, și nu obligatoriu, care să se apropie mai mult de concluziile Consiliului European, în care se stabilește un obiectiv orientativ de eficiență energetică de 27 % , care urmează a fi revizuit până în 2020, urmărindu-se atingerea unui nivel de 30 % în UE. Unele delegații au indicat că își vor stabili poziția finală în funcție de elementele de flexibilitate prevăzute la articolul 7 referitor la obligația privind economiile de energie.

Propunerea de compromis a Președinției în legătură cu obiectivul general al UE de eficiență energetică este: 30 % orientativ.

b) Obligația privind economiile de energie (articolul 7)

10. Plecând de la contrapropunerea prezentată de unele state membre în cadrul Coreperului, compromisul Președinției se bazează pe împărțirea în două a perioadei 2020-2030 și stabilește o obligație de economisire cu 1,5 % pentru perioada 2021-2025. Procentul inițial de 1,5 % ar scade automat la 1 % în perioada 2026-2030, în afara cazului în care evaluarea Comisiei din 2024 va conchide că UE nu se află pe drumul cel bun pentru a-și îndeplini obiectivul principal în privința consumului de energie, exprimat în consum primar și/sau final de energie.
11. De asemenea, pentru a păstra echilibrul elementelor de flexibilizare și pentru a menține nivelul de ambiție privind obligația referitoare la economisirea energiei, propunerea de compromis elimină măsurile pe termen lung cu o durată de viață de 23 de ani sau mai mult de la articolul 7 alineatul (1) litera (ii), dar menține posibilitatea de a contabiliza energia din surse regenerabile la fața locului drept economisire în perioada 2020-2030, cu un plafon de 15 % [anexa V, punctul 2, litera (dd)]. De asemenea, este menținută în compromis posibilitatea de a contabiliza pe deplin economiile de energie care rezultă în urma măsurilor de politică care promovează tehnologiile de obținere a energiei din surse regenerabile la scară mică.

III. ALTE CHESTIUNI

12. La anexa V.2 litera (b) se adaugă o clarificare pentru a se permite, în perioada până în 2020, continuarea practicii existente în unele state membre de a contabiliza economiile obținute în urma măsurilor naționale de stabilire a unor cerințe minime pentru noile clădiri, luate înaintea punerii în aplicare a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor.

13. O abordare generală a Consiliului referitoare la această propunere ar stabili poziția provizorie a Consiliului și ar constitui baza pregătirilor pentru negocierile cu Parlamentul European. În acest context, ar trebui subliniat că, având în vedere legăturile cu propunerea legislativă privind guvernanța, dispozițiile convenite în cadrul abordării generale referitoare la Directiva privind eficiența energetică ar trebui să se reflecte în propunerea privind guvernanța. În același timp, anumite dispoziții din abordarea generală referitoare la Directiva privind eficiența energetică pot fi revăzute ulterior, în funcție de rezultatul discuțiilor despre propunerea privind guvernanța.

Elementele noului compromis al Președinției sunt evidențiate prin **caractere aldine subliniate**.

Considerentele vor fi adaptate integral într-o etapă ulterioară, pentru a reflecta modificările convenite în legătură cu dispozițiile de fond.

Comisia își rezervă poziția privind întreaga propunere de compromis în această etapă a procedurii.

Toate delegațiile au o rezervă de examinare cu privire la text. PL și DK au rezerve de examinare parlamentară.

14. Comisia ITRE a Parlamentului European l-a numit pe Adam Gierk (S&D) în calitate de raportor și se preconizează că își va adopta avizul în noiembrie 2017. Comitetul Economic și Social European și-a dat avizul la 26 aprilie 2017, iar Comitetul Regiunilor urmează să își emită avizul la 13 iulie 2017.

IV. CONCLUZIE

- (15) Consiliul este invitat să analizeze pachetul de compromis propus de Președinție, să soluționeze chestiunile restante și să ajungă la o abordare generală în cadrul reuniunii sale din 26 iunie.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

¹ JO C,, p. .

² JO C,, p. .

- (1) Moderarea cererii de energie reprezintă una dintre cele cinci dimensiuni ale Strategiei privind uniunea energetică, adoptată la 25 februarie 2015. Îmbunătățirea eficienței energetice va genera beneficii pentru mediu, va reduce emisiile de gaze cu efect de seră, va îmbunătăți securitatea energetică prin reducerea dependenței de importurile de energie din afara Uniunii, va scădea costurile cu energia ale gospodăriilor și ale întreprinderilor, va contribui la atenuarea sărăciei energetice și va genera un număr mai mare de locuri de muncă și o activitate economică la nivelul tuturor sectoarelor economiei. Acest lucru este în conformitate cu angajamentele asumate de Uniune în cadrul uniunii energetice și al agendei globale privind schimbările climatice stabilite prin Acordul de la Paris din decembrie 2015 de către părțile la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice.
- (2) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹ constituie o componentă a progresului în direcția realizării uniunii energetice, în temeiul căreia eficiența energetică ar trebui tratată ca o sursă de energie în sine. Atunci când se stabilesc noi norme privind oferta și alte domenii de politică ar trebui să se țină seama de principiul „eficiența energetică pe primul loc”. Comisia ar trebui să se asigure că eficiența energetică și răspunsul din partea cererii pot concura în mod egal cu capacitatea de producție. Eficiența energetică trebuie luată în considerare ori de câte ori se iau decizii financiare sau de planificare relevante pentru sistemul energetic. Îmbunătățirile în materie de eficiență energetică trebuie realizate ori de câte ori sunt mai rentabile decât soluțiile echivalente din partea ofertei. Acest lucru ar trebui să ajute la valorificarea numeroaselor beneficii pe care eficiența energetică le poate aduce societății europene, în special cetățenilor și întreprinderilor.
- (3) Consiliul European din octombrie 2014 a stabilit un obiectiv de eficiență energetică de 27 % pentru 2030, care urma să fie revizuit până în 2020 „având în vedere un prag de 30 % la nivelul Uniunii”. În decembrie 2015, Parlamentul European i-a solicitat Comisiei să evalueze, de asemenea, viabilitatea unui obiectiv de eficiență energetică de 40 % pentru același interval de timp. Prin urmare, este oportună reexaminarea și modificarea în consecință a directivei, pentru a o adapta perspectivei pentru anul 2030.

¹ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

- (4) În cadrul perspectivei pentru 2030 nu există obiective obligatorii la nivel național. Necesitatea ca Uniunea să își îndeplinească obiectivele de eficiență energetică la nivelul UE, exprimate în consum de energie primară și finală, în 2020 și în 2030 ar trebui stabilită clar, sub forma unui obiectiv obligatoriu de 30 %. Această clarificare la nivelul Uniunii nu ar trebui să restricționeze statele membre, deoarece se menține libertatea acestora de a-și stabili propriile contribuții naționale pe baza consumului de energie primară sau finală, a economiilor de energie primară sau finală sau a intensității energetice. Statele membre ar trebui să își stabilească propriile contribuții naționale orientative în materie de eficiență energetică ținând seama de faptul că, în 2030, consumul de energie al Uniunii trebuie să fie de maximum 1 321 Mtep de energie primară și/sau de maximum 987 Mtep de energie finală. În consecință, consumul de energie primară ar trebui redus cu 23 %, iar consumul de energie finală ar trebui redus cu 17 % la nivelul Uniunii, față de nivelurile din 2005. Este necesară o evaluare periodică a progreselor înregistrate în direcția atingerii obiectivului Uniunii pentru 2030, aceasta fiind prevăzută în propunerea legislativă privind guvernanta uniunii energetice.
- (5) Obligația ca statele membre să stabilească strategii pe termen lung pentru mobilizarea investițiilor în renovarea parcului lor imobiliar național și să le notifice Comisiei ar trebui eliminată din Directiva 2012/27/UE și adăugată la Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹, unde se potrivește cu planurile pe termen lung pentru clădirile al căror consum energetic este aproape egal cu zero și pentru decarbonizarea clădirilor.
- (6) Având în vedere cadrul de politică energetică și climatică pentru 2030, obligația privind economiile de energie ar trebui extinsă dincolo de anul 2020. Prelungirea perioadei de angajament dincolo de 2020 ar crea o mai mare stabilitate pentru investitori și, prin urmare, ar încuraja investițiile pe termen lung și măsurile privind eficiența energetică pe termen lung, precum renovarea clădirilor.

¹ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

- (7) Statele membre trebuie să îndeplinească o cerință de economisire cumulativă la nivelul utilizării finale, pe întreaga perioadă de obligații, echivalentă cu economii „noi” de 1,5 % din vânzările anuale de energie. Această cerință ar putea fi îndeplinită prin noi măsuri de politică adoptate în decursul noii perioade de obligații, cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030, sau prin noi acțiuni individuale ca urmare a măsurilor de politică adoptate în timpul sau înaintea perioadei anterioare, însă cu privire la care acțiunile individuale ce declanșează economii de energie sunt introduse de fapt în noua perioadă.
- (8) Măsurile de eficiență energetică pe termen lung vor continua să asigure realizarea unor economii de energie după 2020, însă pentru a contribui la următorul obiectiv de eficiență energetică al Uniunii pentru 2030 aceste măsuri ar trebui să asigure realizarea de noi economii după 2020. Pe de altă parte, economiile de energie realizate după 31 decembrie 2020 nu pot fi luate în calcul la cantitatea de economii cumulative necesare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.
- (9) Noile economii ar trebui să fie suplimentare față de scenariul de statu-quo, astfel încât economiile care s-ar fi produs în orice caz să nu poată fi revendicate. Pentru a calcula impactul măsurilor introduse, pot fi luate în calcul numai economiile nete, măsurate ca modificări ale consumului de energie care pot fi atribuite în mod direct măsurii de eficiență energetică în cauză. Pentru a calcula economiile nete, statele membre ar trebui să stabilească un scenariu de referință cu privire la modul în care ar evolua situația în absența politicii în cauză. Intervenția politică ar trebui evaluată în raport cu acest nivel de referință definit. Statele membre ar trebui să țină cont de faptul că în același interval de timp se pot realiza și alte intervenții politice, care ar putea avea de asemenea un impact asupra economiilor de energie, astfel că nu toate modificările observate de la introducerea intervenției politice evaluate pot fi atribuite exclusiv măsurii de politică respective. Acțiunile părții obligate, participante sau mandatate ar trebui să contribuie efectiv la realizarea economiilor revendicate pentru a se asigura îndeplinirea cerinței privind importanța.

- (10) Economii de energie care rezultă din punerea în aplicare a legislației Uniunii nu pot fi revendicate decât în cazul în care măsura respectivă depășește minimul impus de legislația Uniunii în cauză, fie prin stabilirea unor cerințe mai ambițioase de eficiență energetică la nivel național, fie prin sporirea gradului de utilizare a măsurii. Recunoscând faptul că renovarea clădirilor reprezintă un element esențial și pe termen lung în ceea ce privește sporirea economiilor de energie, este necesar să se clarifice faptul că toate economiile de energie care rezultă din măsurile ce promovează renovarea clădirilor existente pot fi revendicate dacă sunt suplimentare față de evoluțiile care s-ar fi produs în absența măsurii de politică respective și dacă statul membru demonstrează că părțile obligate, participante sau mandatate au contribuit efectiv la realizarea economiilor revendicate care rezultă din măsura în cauză. [...] Prin renovare ar trebui să se înțeleagă renovarea clădirilor, anvelopa clădirii și elementele de clădiri, inclusiv sistemele tehnice ale clădirilor. Instalarea de echipamente individuale autonome nu se consideră un „sistem”.
- (11) În conformitate cu Strategia privind uniunea energetică și cu principiile unei mai bune legiferări, ar trebui să se acorde o importanță mai mare normelor privind monitorizarea și verificarea, inclusiv cerinței de a verifica un eșantion de măsuri reprezentativ din punct de vedere statistic. Referirile la „o parte semnificativă și un eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic” ar trebui interpretate ca necesitând stabilirea unui subset al unei populații statistice (de măsuri de economisire a energiei) în așa fel încât să reflecte cu precizie întreaga populație respectivă (toate măsurile de economisire a energiei), permițând astfel formularea unor concluzii rezonabile cu privire la încrederea în ansamblul măsurilor.

- (12) Îmbunătățirile aduse eficienței energetice a clădirilor ar trebui să fie în special în avantajul consumatorilor afectați de sărăcia energetică. De asemenea, statele membre pot solicita părților obligate să includă în măsurile de economisire a energiei obiective sociale legate de sărăcia energetică, iar această posibilitate ar trebui acum extinsă la măsurile alternative și transformată într-o obligație, lăsând în același timp statelor membre o flexibilitate deplină în ceea ce privește amploarea, domeniul de aplicare și conținutul acestor măsuri. Conform articolului 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, politicile UE privind eficiența energetică ar trebui să fie incluzive și, prin urmare, să asigure și faptul că măsurile de eficiență energetică sunt accesibile pentru consumatorii afectați de sărăcia energetică.
- (13) Energia generată pe sau în clădiri prin tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile permite reducerea cantității de energie fosilă furnizată. Reducerea consumului de energie și utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul construcțiilor reprezintă măsuri importante pentru a reduce dependența energetică a Uniunii și emisiile de gaze cu efect de seră, îndeosebi având în vedere obiectivele ambițioase privind clima și energia stabilite pentru 2030, precum și angajamentul global asumat la Conferința Părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (COP21) care a avut loc la Paris în decembrie 2015. Prin urmare, în sensul obligației privind economiile de energie prevăzute la articolul 7, statele membre ar trebui să poată lua în calcul economiile de energie din surse regenerabile generate pe sau în clădiri pentru uz propriu în vederea îndeplinirii cerințelor lor de eficiență energetică.

- (14) Ca parte a măsurilor stabilite în comunicarea Comisiei intitulată „Noile avantaje pentru consumatorii de energie”, în contextul uniunii energetice și al strategiei privind încălzirea și răcirea, trebuie consolidate drepturile minime ale consumatorilor de a primi informații clare și la timp cu privire la consumul lor energetic. Articolele 9-11 și anexa VII la Directiva 2012/27/UE ar trebui modificate pentru a prevedea un feedback frecvent și îmbunătățit referitor la consumul de energie, atunci când acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și rentabil având în vedere dispozitivele de măsurare existente. Ar trebui să se clarifice că rentabilitatea subcontorizării depinde de măsura în care costurile aferente sunt proporționale în raport cu economiile de energie potențiale. [...] La evaluarea acestora se poate ține seama de efectul altor măsuri concrete planificate pentru o anumită clădire, precum o renovare viitoare. De asemenea, ar trebui să se clarifice faptul că drepturile legate de facturare și de informațiile privind facturarea sau consumul se aplică consumatorilor de încălzire, de răcire sau de apă caldă furnizată de o sursă centrală, chiar dacă aceștia nu au o relație contractuală directă, individuală, cu un furnizor de energie. Definiția termenului „client final” poate fi înțeleasă în sensul că include numai persoanele fizice sau juridice care achiziționează energie pe baza unui contract individual direct cu un furnizor de energie. Prin urmare, în sensul acestor dispoziții, ar trebui introdus termenul „utilizator final” pentru a se referi la un grup mai larg de consumatori. Termenul „utilizator final” ar trebui să se refere, în plus față de clienții finali care achiziționează încălzire, răcire sau apă caldă pentru uz propriu, și la ocupanții unităților individuale ale unor clădiri cu mai multe apartamente sau polivalente, în cazul în care aceste unități sunt aprovizionate dintr-o sursă centrală, iar ocupanții nu au un contract direct sau individual cu furnizorul de energie. Termenul „subcontorizare” ar trebuie să se refere la măsurarea consumului în unitățile individuale ale acestor clădiri. Până la 1 ianuarie 2020, contoarele de căldură și repartitoarele de costuri pentru energia termică nou-instalate ar trebui să poată fi citite de la distanță pentru a asigura furnizarea frecventă și rentabilă a informațiilor referitoare la consum. Noul articol 9a este destinat a se aplica doar încălzirii, răcirii și apei calde furnizate dintr-o sursă centrală. Statele membre sunt libere să decidă dacă tehnologiile *walk-by/drive-by* se consideră a permite sau nu citirea de la distanță. Dispozitivele care pot fi citite de la distanță nu necesită accesul la apartamente sau unități individuale pentru a putea fi citite.

- (14a) Pentru a asigura transparența contabilizării consumului individual de energie termică și pentru a facilita astfel implementarea subcontorizării, statele membre ar trebui să facă publice toate normele naționale aplicabile privind repartizarea costurilor pentru consumul de energie termică, de răcire și de apă caldă în clădirile cu mai multe apartamente și în clădirile polivalente. Pe lângă transparență, statele membre ar putea dori să aibă în vedere luarea de măsuri pentru a consolida concurența în ceea ce privește furnizarea de servicii de subcontorizare, contribuind astfel la asigurarea faptului că toate costurile suportate de utilizatorii finali sunt rezonabile.
- (15) Anumite dispoziții ale articolului 15 din Directiva 2012/27/UE, privind transformarea, transportul și distribuția energiei, ar trebui abrogate. Reexaminarea acquis-ului din domeniul energetic poate avea drept rezultat structurarea diferită a obligațiilor statelor membre în temeiul diferitelor acte referitoare la sectorul energetic. Această restructurare nu ar trebui să afecteze obligația statelor membre de a respecta cerințele de fond ale Directivei 2012/27/UE, care ar putea fi reintroduse, integral sau parțial, în alte acte.
- (16) Reflectând progresul tehnologic și cota în creștere a surselor regenerabile de energie din sectorul producției de energie electrică, coeficientul implicit pentru economii în kWh de energie electrică ar trebui revizuit pentru a reflecta modificarea factorului de energie primară (FEP) pentru energia electrică. Calculul FEP pentru energia electrică se bazează pe valorile medii anuale. Pentru generarea de căldură și de energie electrică nucleară se folosește metoda de contabilizare a conținutului de energie fizică, iar pentru generarea de căldură și de energie electrică din combustibili fosili și din biomasă se folosește metoda de eficiență a conversiei tehnice. Pentru energia din surse regenerabile necombustibilă, metoda reprezintă echivalentul direct bazat pe metoda energiei primare totale. Pentru a calcula cota energiei primare pentru energia electrică în cadrul cogenerării (CHP), se aplică metoda stabilită în anexa II la Directiva 2012/27/UE. Se folosește mai degrabă o poziție medie pe piață, decât una marginală. Eficiența conversiilor se presupune a fi de 100 % pentru energia din surse regenerabile necombustibilă, de 10 % pentru centralele geotermice și de 33 % pentru centralele nucleare. Eficiența totală pentru cogenerare se calculează pe baza celor mai recente date de la Eurostat. În ceea ce privește limitele sistemului, valoarea FEP este 1 pentru toate sursele de energie. Calculele se bazează pe cea mai recentă versiune a Scenariului de referință PRIMES. Valoarea FEP se bazează pe proiecțiile pentru 2020. Analiza cuprinde statele membre ale UE și Norvegia. Setul de date pentru Norvegia se bazează pe datele ENTSO-E.

- (17) Pentru a se asigura faptul că anexele la directivă și valorile de referință armonizate ale eficienței, menționate la articolul 14 alineatul (10), pot fi actualizate, este necesar să se prelungească delegarea de competențe acordată Comisiei.
- (18) Pentru a putea evalua eficacitatea Directivei 2012/27/UE, ar trebui introdusă o cerință de revizuire generală a directivei și de transmitere a unui raport către Parlamentul European și către Consiliu până la data de 28 februarie 2024.
- (19) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative¹, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (20) Prin urmare, Directiva 2012/27/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Articolul 1

Directiva 2012/27/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă stabilește un cadru comun de măsuri pentru promovarea eficienței energetice pe teritoriul Uniunii, pentru a asigura atingerea obiectivelor principale ale Uniunii de 20 % pentru anul 2020 și a obiectivelor sale principale **[...] orientative de 30 %** pentru anul 2030 în ceea ce privește eficiența energetică și deschide calea pentru viitoare creșteri ale eficienței energetice după aceste date. Prezenta directivă stabilește norme menite să elimine obstacolele existente pe piața energiei și să depășească deficiențele pieței care împiedică eficiența în ceea ce privește aprovizionarea și utilizarea energiei și prevede stabilirea de obiective și contribuții naționale orientative în materie de eficiență energetică pentru 2020 și pentru 2030.”;

2. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Obiective de eficiență energetică

(1) Fiecare stat membru stabilește un obiectiv național orientativ în materie de eficiență energetică pentru 2020, bazat fie pe consumul de energie primară sau pe consumul de energie finală, fie pe economiile de energie primară sau finală, fie pe intensitatea energetică. Statele membre notifică aceste obiective Comisiei în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) și cu anexa XIV partea 1. Cu ocazia acestei notificări, statele membre exprimă aceste obiective, de asemenea, ca nivel absolut al consumului de energie primară și al consumului de energie finală în 2020 și explică în ce fel și pe baza căror date a fost realizat acest calcul.

Atunci când stabilesc aceste obiective, statele membre țin seama de:

- (a) faptul că în 2020, la nivelul Uniunii, consumul de energie trebuie să fie de maximum 1 483 Mtep de energie primară sau de maximum 1 086 Mtep de energie finală;
- (b) măsurile prevăzute de prezenta directivă;

- (c) măsurile adoptate în vederea atingerii obiectivelor naționale privind economiile de energie, adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2006/32/CE; și
- (d) alte măsuri de promovare a eficienței energetice în cadrul statelor membre și la nivelul Uniunii.

Atunci când stabilesc aceste obiective, statele membre pot ține cont, de asemenea, de circumstanțele naționale care afectează consumul de energie primară, de exemplu:

- (a) potențialul rămas de economisire rentabilă a energiei;
- (b) evoluția și prognoza PIB-ului;
- (c) modificările la nivelul importurilor și exporturilor de energie;
- (d) dezvoltarea tuturor surselor regenerabile de energie, a energiei nucleare, a captării și stocării dioxidului de carbon; și
- (e) reacția rapidă.

(2) Până la 30 iunie 2014, Comisia evaluează progresele înregistrate și dacă este probabil ca Uniunea să atingă un consum de energie de maximum 1 483 Mtep de energie primară și/sau de maximum 1 086 Mtep de energie finală în 2020.

(3) Atunci când realizează analiza menționată la alineatul (2), Comisia:

- (a) însumează obiectivele naționale orientative în materie de eficiență energetică raportate de statele membre;
- (b) apreciază dacă suma acestor obiective poate fi considerată o indicație fiabilă pentru a stabili dacă Uniunea, în ansamblu, se află pe calea cea bună, ținând seama de evaluarea primului raport anual în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) și de evaluarea planurilor de acțiune naționale privind eficiența energetică în conformitate cu articolul 24 alineatul (2);

- (c) ține seama de analiza complementară rezultată din:
- (i) o evaluare a progreselor realizate în ceea ce privește consumul de energie, precum și consumul de energie legat de activitatea economică, la nivelul Uniunii, inclusiv progresele realizate în ceea ce privește eficiența aprovizionării cu energie în statele membre care și-au bazat obiectivele naționale orientative pe consumul de energie finală sau pe economiile de energie finală, inclusiv progresele datorate respectării de către aceste state membre a capitolului III din prezenta directivă;
 - (ii) rezultatele obținute din exerciții de modelare în ceea ce privește evoluțiile viitoare ale consumului de energie la nivelul Uniunii;
- (d) compară rezultatele de la literele (a)-(c) cu cantitatea de consum de energie care ar fi necesară pentru a atinge un consum de energie de maximum 1 483 Mtep de energie primară și/sau de maximum 1 086 Mtep de energie finală în 2020.
- (3a) Până la 31 octombrie 2022, Comisia evaluează dacă Uniunea și-a atins obiectivele principale pentru 2020.
- (4) Fiecare stat membru stabilește contribuții orientative privind eficiența energetică pe plan național pentru îndeplinirea obiectivului Uniunii pentru 2030 menționat la articolul 1 alineatul (1), în conformitate cu articolele [4] și [6] din Regulamentul (UE) XX/20XX [guvernanța uniunii energetice]. Atunci când stabilesc contribuțiile respective, statele membre țin seama de faptul că, în 2030, consumul de energie al Uniunii trebuie să fie de maximum 1 321 Mtep de energie primară și/sau de maximum 987 Mtep de energie finală. Statele membre notifică aceste contribuții Comisiei, în cadrul planurilor lor energetice și climatice naționale integrate, conform procedurii în temeiul articolelor [3] și [7]-[11] din Regulamentul (UE) XX/20XX [guvernanța uniunii energetice].”;

3. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Obligația privind economiile de energie

(1) Statele membre realizează economii de energie cumulative la nivelul utilizării finale cel puțin echivalente cu:

(a) noi economii în fiecare an, de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2020, de 1,5 % din volumul vânzărilor anuale de energie către clienții finali, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2013;

(b) noi economii în fiecare an

- de la 1 ianuarie 2021 până la 31 decembrie [...] **2025, de** 1,5 % din volumul vânzărilor anuale de energie către clienții finali, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie [...] **2019;**

- de la 1 ianuarie 2026 până la 31 decembrie 2030, de 1,0 % din volumul vânzărilor anuale de energie către clienții finali, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2019.

În sensul literei (b) și fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), statele membre pot lua în calcul economiile de energie care rezultă în urma măsurilor de politică, **indiferent dacă au fost introduse după 31 decembrie 2020 sau înainte de această dată**, cu condiția ca măsurile respective să ducă la

[...] noi acțiuni individuale întreprinse după 31 decembrie 2020. [...]]

[...] [...]

Volumul vânzărilor de energie utilizată în transporturi poate fi exclus parțial sau integral din aceste calcule.

Statele membre decid modul în care se eşalonează cantitatea calculată de economii noi pe fiecare dintre perioadele menţionate la literele (a) şi (b), atât timp cât economiile cumulate totale necesare au fost realizate până la finalul fiecărei perioade.

(2) Sub rezerva alineatului (3), fiecare stat membru poate:

- (a) să efectueze calculul în conformitate cu alineatul (1) litera (a), utilizând valori de 1 % în 2014 şi 2015; 1,25 % în 2016 şi 2017 şi 1,5 % în 2018, 2019 şi 2020;
- (b) să excludă din calcul, integral sau parţial, volumul vânzărilor de energie utilizată în activităţile industriale enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE;
- (c) să permită ca economiile de energie realizate în sectoarele transformării, distribuţiei şi transportului de energie, incluzând infrastructura eficientă de termoficare şi de răcire centralizată, în urma punerii în aplicare a cerinţelor stabilite la articolul 14 alineatul (4) şi alineatul (5) litera (b) şi la articolul 15 alineatele (1)-(6) şi (9) să fie luate în calcul pentru cantitatea de economii de energie necesară conform alineatului (1);
- (d) să ia în calcul, pentru cantitatea de economii de energie menţionată la alineatul (1), economiile de energie rezultate din acţiuni individuale nou implementate începând de la 31 decembrie 2008, care continuă să aibă impact în 2020 şi după aceea şi care pot fi măsurate şi verificate;

(3) Toate opţiunile selectate conform alineatului (2), cumulate, trebuie să conducă la economii de energie de maximum 25 % din cantitatea de economii de energie menţionată la alineatul (1). Statele membre aplică şi calculează efectul opţiunilor selectate pentru perioadele menţionate la alineatul (1) literele (a) şi (b) separat:

- (a) pentru calculul cantităţii de economii de energie necesare pentru perioada menţionată la alineatul (1) litera (a), statele membre pot utiliza alineatul (2) literele (a), (b), (c) şi (d);

- (b) pentru calculul cantității de economii de energie necesare pentru perioada menționată la alineatul (1) litera (b), statele membre pot utiliza alineatul (2) literele (b), (c) și (d), cu condiția ca acțiunile individuale în sensul literei (d) să continue să aibă un impact verificabil și măsurabil după 31 decembrie 2020.
- (4) Economii de energie realizate după 31 decembrie 2020 nu pot fi luate în calcul pentru cantitatea economiilor cumulative necesară pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.
- (4a) Statele membre care depășesc cantitatea economiilor cumulative de energie necesară de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2020 pot lua în calcul excesul de economii în contul cantității economiilor cumulative de energie necesare pentru perioada de până la 31 decembrie 2030.
- (4b) Statele membre pot permite părților obligate să ia în calcul economiile obținute într-un anumit an ca și când acestea ar fi fost obținute în oricare dintre ultimii patru ani sau următorii trei ani, atât timp cât nu se depășește sfârșitul perioadelor de obligații stabilite la alineatul (1).
- (5) Statele membre se asigură că economiile rezultate în urma măsurilor de politică menționate la articolele 7a și 7b și la articolul 20 alineatul (6) sunt calculate în conformitate cu anexa V.
- (6) Statele membre obțin cantitatea de economii necesară conform alineatului (1) fie prin stabilirea unei scheme de obligații în materie de eficiență energetică, menționată la articolul 7a, fie prin adoptarea măsurilor alternative menționate la articolul 7b. Statele membre pot realiza o combinație între o schemă de obligații în materie de eficiență energetică și măsuri de politică alternative.
- (6a) La elaborarea măsurilor de politică menționate la articolele 7a și 7b, statele membre țin cont de necesitatea de a se atenua sărăcia energetică în conformitate cu criteriile definite de statele membre și ținând seama de practicile lor actuale în acest domeniu.¹;

¹ În funcție de rezultatul discuțiilor referitoare la Directiva [XXXX] privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice, se poate face trimitere la articolul 29 din directiva respectivă.

(7) Statele membre demonstrează că, în situația în care există o suprapunere a impactului măsurilor de politică sau a impactului acțiunilor individuale, nu se face o contabilizare dublă a economiilor de energie.”.

(8) Până la 30 iunie 2024, Comisia evaluează progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivelor principale prevăzute la articolul 3 alineatul (4) și, în urma evaluării, analizează dacă valoarea prevăzută la alineatul 1 litera (b) **a doua liniuță** ar trebui [...] **majorată la 1,5 %** pentru perioada 2026-2030. Dacă este cazul, Comisia prezintă o propunere legislativă în acest sens;

4. Se introduc următoarele articole 7a și 7b:

„Articolul 7a

Scheme de obligații în materie de eficiență energetică

(1) În cazul în care statele membre decid să își îndeplinească obligațiile de a atinge cantitatea de economii necesară conform articolului 7 alineatul (1) printr-o schemă de obligații în materie de eficiență energetică, ele se asigură că părțile obligate menționate la alineatul (2) care activează pe teritoriul fiecărui stat membru îndeplinesc, fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (2), cerința privind economiile cumulative de energie la nivelul utilizării finale stabilită la articolul 7 alineatul (1).

(2) Statele membre desemnează, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, părțile obligate din rândul distribuitorilor de energie și/sau al societăților de vânzare cu amănuntul a energiei care activează pe teritoriul lor și pot include distribuitorii de combustibil pentru transport sau comercianții care vând cu amănuntul combustibil pentru transport, care activează pe teritoriul lor. Cantitatea de economii de energie necesară pentru îndeplinirea obligației se realizează de părțile obligate din rândul clienților finali, desemnate de statul membru, în mod independent de calculul realizat în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau, dacă statele membre decid astfel, prin intermediul economiilor certificate provenind de la alte părți, conform descrierii de la alineatul (5) litera (b).

- (3) Statele membre exprimă cantitatea de economii de energie necesară de la fiecare parte obligată drept consum de energie finală sau primară. Metoda selectată pentru exprimarea cantității de economii de energie necesare este utilizată, de asemenea, la calcularea economiilor revendicate de părțile obligate. Se aplică factorii de conversie stabiliți în anexa IV.
- (4) Statele membre pun în aplicare sisteme de măsurare, control și verificare în temeiul cărora se verifică cel puțin o parte semnificativă și un eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic din măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice puse în practică de către părțile obligate. Măsurarea, controlul și verificarea în cauză se realizează în mod independent față de părțile obligate.
- (5) În cadrul schemei de obligații în materie de eficiență energetică, statele membre:
- (a) [eliminat]
 - (b) pot permite părților obligate să ia în calcul, pentru îndeplinirea obligației lor, economiile certificate de energie realizate de furnizorii de servicii energetice sau de alte părți terțe, inclusiv în cazul în care părțile obligate promovează, prin intermediul altor organisme aprobate de stat sau prin intermediul autorităților publice, măsuri care pot implica sau nu parteneriate formale și care pot fi combinate cu alte surse de finanțare. Atunci când permit acest lucru, statele membre se asigură că este instituit un proces de aprobare clar, transparent și deschis tuturor actorilor de pe piață, care vizează reducerea la minimum a costurilor de certificare.
- (6) Statele membre publică anual economiile de energie realizate de fiecare parte obligată sau de fiecare subcategorie de părți obligate, precum și economiile totale realizate în cadrul schemei.

Articolul 7b

Măsuri de politică alternativă

- (1) În cazul în care statele membre decid să își îndeplinească obligațiile de a realiza economiile necesare conform articolului 7 alineatul (1) prin măsuri de politică alternativă, ele se asigură că economiile de energie necesare conform articolului 7 alineatul (1) sunt realizate în rândul clienților finali.

(2) [eliminat]

(3) Pentru toate măsurile în afara celor referitoare la măsurile de impozitare, statele membre implementează sisteme de măsurare, de control și de verificare pe baza cărora se verifică cel puțin o parte semnificativă și un eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic ale măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice puse în aplicare de părțile participante sau mandatate. Măsurarea, controlul și verificarea în cauză se realizează în mod independent față de părțile participante sau mandatate.”;

5. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Contorizarea gazului”;

(b) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, rezonabil din punct de vedere financiar și proporțional în raport cu economiile de energie potențiale, clienții finali pentru gaze naturale sunt dotați cu contoare individuale la prețuri competitive, care reflectă cu acuratețe consumul real de energie al clientului final și care furnizează informații privind momentul efectiv al utilizării.”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul și în măsura în care statele membre implementează sisteme de contorizare inteligentă și introduc contoare inteligente de gaze naturale în conformitate cu Directiva 2009/73/CE.”;

(ii) literele (c) și (d) se elimină;

(d) alineatul (3) se elimină;

6. Se adaugă articolele 9a, 9b și 9c după cum urmează:

„Articolul 9a

Contorizarea încălzirii, a răcirii și a apei calde menajere

(1) Statele membre se asigură că clienții finali pentru încălzirea centralizată, răcirea centralizată și apa caldă menajeră sunt dotați cu contoare la prețuri competitive, care reflectă precis consumul real de energie al clientului final.

În cazul în care încălzirea, răcirea sau apa caldă pentru o clădire sunt furnizate de o sursă centrală care alimentează mai multe clădiri sau dintr-o rețea centralizată de încălzire sau de răcire, se instalează un contor la schimbătorul de căldură sau la punctul de livrare.

„Articolul 9b

Subcontorizarea și repartizarea costurilor pentru încălzire, pentru răcire și pentru apa caldă menajeră

(1) În clădirile cu mai multe apartamente și polivalente dotate cu o sursă centrală de încălzire sau de răcire sau alimentate din sistemele centralizate de încălzire și de răcire, se instalează contoare individuale pentru a măsura consumul de energie termică sau de răcire sau de apă caldă pentru fiecare unitate a clădirii, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și rentabil în sensul că este proporțional cu posibilele economii de energie.

În cazul în care utilizarea de contoare individuale nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau nu este rentabilă pentru contorizarea energiei termice în fiecare unitate a clădirii, se utilizează repartitoare individuale de costuri pentru energia termică pentru a măsura consumul de energie termică la fiecare corp de încălzire, cu excepția cazului în care statul membru în cauză arată că instalarea unor astfel de repartitoare de costuri nu ar fi rentabilă. În aceste cazuri, pot fi avute în vedere metode alternative rentabile pentru măsurarea consumului de energie termică. Criteriile generale, metodologia și/sau procedurile pentru a determina nefezabilitatea tehnică și nerentabilitatea sunt stabilite în mod clar și publicate de fiecare stat membru.

(2) În clădirile noi cu mai multe apartamente și în partea rezidențială a clădirilor polivalente noi, în cazul în care acestea au o sursă centrală de încălzire pentru apa caldă ori sunt aprovizionate de la sistemele centralizate de încălzire, se furnizează contoare individuale pentru apa caldă, în pofida dispozițiilor alineatului (1).

(3) În cazul în care clădirile cu mai multe apartamente și polivalente sunt alimentate de la rețele de termoficare sau de răcire centralizate sau în cazul în care prevalează sistemele comune proprii de încălzire sau de răcire pentru aceste clădiri, statele membre fac publice, în mod transparent, toate normele naționale aplicabile privind repartizarea costurilor pentru consumul de energie termică, de răcire și de apă caldă în aceste clădiri, pentru a asigura transparența și precizia contabilizării consumului individual. După caz, astfel de norme includ orientări privind modalitatea de repartizare a costurilor pentru energia termică și/sau apa caldă utilizată, după cum urmează:

- (a) apă caldă menajeră;
- (b) energie termică distribuită de instalația clădirii și în scopul încălzirii zonelor comune (în cazul în care casa scărilor și coridoarele sunt echipate cu corpuri de încălzire);
- (c) în scopul încălzirii apartamentelor.

„Articolul 9c

Cerințele privind citirea la distanță

(1) În sensul articolelor 9a și 9b, contoarele și repartitoarele de costuri pentru energia termică instalate la 1 ianuarie 2020 sau după această dată [sau data transpunerii, în cazul în care această dată este ulterioară] sunt dispozitive care pot fi citite de la distanță. Condițiile de fezabilitate tehnică și de rentabilitate prevăzute la articolul 9b alineatul (1) primul și al doilea paragraf se aplică în continuare.

(2) Contoarele și repartitoarele de costuri pentru energia termică care au fost deja instalate, însă care nu pot fi citite de la distanță, sunt dotate cu această funcționalitate sau sunt înlocuite cu dispozitive care pot fi citite de la distanță până la xxxx [zece ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive], cu excepția cazurilor în care statul membru în cauză arată că acest lucru nu este rentabil.”;

7. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Informații privind facturarea gazului”;

(b) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care clienții finali nu dispun de contoarele inteligente menționate în Directiva 2009/73/CE, statele membre se asigură, până la 31 decembrie 2014, că informațiile cu privire la facturare sunt exacte și au la bază consumul real, în conformitate cu anexa VII punctul 1.1, în cazul gazului, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și justificat din punct de vedere economic.”;

(c) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text: „

Contoarele instalate în conformitate cu Directiva 2009/73/CE permit furnizarea de informații exacte privind facturarea, bazate pe consumul real. Statele membre asigură consumatorilor finali posibilitatea de a accesa cu ușurință informații suplimentare referitoare la consumul anterior care permit o autoverificare detaliată.”;

8. Se introduce următorul articol 10a:

„Articolul 10a

**Informații privind facturarea și consumul pentru încălzire, răcire și apă caldă
menajeră**

(1) Statele membre se asigură că, acolo unde sunt instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică, informațiile privind facturarea și consumul sunt exacte și au la bază consumul real sau citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică, în conformitate cu punctele 1 și 2 din anexa VIIa pentru toți utilizatorii finali, cu alte cuvinte, pentru persoanele fizice sau juridice care achiziționează energie termică, răcire sau apă caldă pentru propria lor utilizare finală, sau persoanele fizice sau juridice care ocupă o clădire individuală sau o unitate în cadrul unei clădiri cu mai multe apartamente sau polivalente aprovizionate cu energie termică, răcire sau apă caldă de la o sursă centrală și care nu au un contract direct sau individual cu furnizorul de energie.

În cazul în care un stat membru prevede acest lucru, această obligație poate, mai puțin în ceea ce privește consumul subcontorizat bazat pe repartitoarele de costuri pentru energia termică conform articolului 9b, să fie îndeplinită printr-un sistem de autocitire periodică de către clienții finali sau utilizatorii finali, în cadrul căruia aceștia comunică citirile propriului contor. Numai în cazurile în care clientul final sau utilizatorul final nu a transmis o citire a contorului pentru o perioadă de facturare dată, factura se bazează pe o estimare a consumului sau pe o sumă forfetară.

Statele membre decid cine ar trebui să fie responsabil pentru furnizarea informațiilor prevăzute la alineatul (1) către utilizatorii finali care nu au un contract direct sau individual cu un furnizor de energie.

(2) Statele membre:

- (a) impun ca, dacă sunt disponibile informații privind facturile la energie și consumul anterior sau citiri ale repartitoarelor de costuri pentru energia termică ale utilizatorilor finali, acestea să fie puse la dispoziția unui furnizor de servicii energetice desemnat de utilizatorul final, la cererea acestuia;
- (b) se asigură că li se oferă clienților finali opțiunea de a primi pe cale electronică facturi și informații privind facturarea, precum și că aceștia primesc, la cerere, o explicație clară și ușor de înțeles a modului de întocmire a facturii lor, în special în cazul în care facturile nu sunt bazate pe consumul real;
- (c) se asigură că tuturor utilizatorilor finali li se furnizează informații corespunzătoare odată cu factura pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică, în conformitate cu punctul 3 din anexa VIIa;
- (d) pot prevedea ca, la cererea clientului final, furnizarea informațiilor referitoare la facturare să nu fie considerată a reprezenta o solicitare de plată. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că se oferă modalități flexibile pentru plățile propriu-zise.”;

9. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Costurile de acces la informațiile privind contorizarea și facturarea gazului”;

(b) alineatul (2) se elimină;

10. Se introduce următorul articol 11a:

„Articolul 11a

**Costul accesării informațiilor privind facturarea și consumul pentru încălzire, răcire
și apa caldă menajeră**

(1) Statele membre se asigură că utilizatorii finali primesc, în mod gratuit, toate facturile și toate informațiile privind facturarea pentru consumul de energie, precum și că utilizatorii finali au un acces adecvat și gratuit la datele privind propriul consum.

(2) În pofida dispozițiilor de la alineatul (1), repartizarea costurilor aferente informațiilor privind facturarea pentru consumul individual de energie termică, răcire și apă caldă în clădirile cu mai multe apartamente și polivalente, în conformitate cu articolul 9b, se efectuează fără a genera profit. Costurile care rezultă din atribuirea acestei sarcini unei terțe părți, precum un furnizor de servicii sau furnizorul local de energie, și care acoperă măsurarea, alocarea și contabilizarea consumului individual real în astfel de clădiri, pot fi transferate utilizatorilor finali, în măsura în care aceste costuri sunt rezonabile.”.

(3) Pentru a asigura costuri rezonabile pentru serviciile de subcontorizare, după cum se menționează la alineatul (2), statele membre pot stimula concurența în acest sector al serviciilor luând măsuri adecvate, cum ar fi recomandarea sau promovarea în alt mod a recurgerii la licitații și/sau a utilizării de aparate interoperabile care să faciliteze trecerea de la un furnizor de servicii la altul;

11. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) primul și al doilea paragraf se elimină;

(ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție respectă cerințele prevăzute în anexa XII.”;

(b) alineatul (8) se elimină.

11a. La articolul 20 alineatul (6), referința la articolul 7 alineatul (1) se înlocuiește cu articolul 7a;

12. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 22 îi este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând de la 4 decembrie 2017. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește în mod tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de sfârșitul fiecărei perioade.”.

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.”

(c) alineatele (4) și (5) se renumerează ca alineatul (5) și, respectiv, alineatul (6)”;

13. La articolul 24 se adaugă următorul alineat (12):

„(12) Comisia evaluează prezenta directivă până cel târziu la 28 februarie 2024, iar ulterior la fiecare cinci ani, și înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului. Acest raport analizează, în special, dacă este necesară modificarea datei finale prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (b) și dacă trebuie adaptate cerințele și abordarea alternativă prevăzute la articolul 5 după 2030. Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de măsuri suplimentare.”;

14. Anexele se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la XXXX [*Vă rugăm introduceți data - 24 de luni de la data intrării în vigoare*]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

la propunerea de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de
modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică

ANEXĂ

1. Anexele IV și V se modifică după cum urmează:

- (a) în anexa IV, nota de subsol 3 se înlocuiește cu următorul text: „(3) Aplicabil în cazul în care economiile de energie sunt calculate ca energie primară prin intermediul unei abordări ascendente bazate pe consumul energetic final. Pentru economiile de energie electrică în kWh, statele membre pot aplica un coeficient implicit de 2,0. Statele membre pot aplica un alt coeficient, cu condiția să poată justifica valoarea acestuia.”;
- (b) anexa V se înlocuiește cu următorul text:

„Anexa V

Metode și principii comune de calcul al impactului schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și al altor măsuri de politică în temeiul articolului 7 alineatele (1) și (2), al articolelor 7a și 7b și al articolului 20 alineatul (6):

- (1) Metodele de calcul al economiilor de energie, în afara celor provenite din măsuri de impozitare, în scopul articolului 7 alineatele (1) și (2), al articolelor 7a și 7b și al articolului 20 alineatul (6).

Părțile obligate, participante sau mandatate sau autoritățile publice de punere în aplicare pot utiliza următoarele metode de calcul al economiilor de energie:

- (a) economii preconizate, prin referire la rezultatele îmbunătățirilor energetice anterioare monitorizate independent în instalații similare. Abordarea generică este denumită «ex ante»;

- (b) economii contorizate, în cazul cărora economiile rezultate în urma aplicării unei măsuri sau a unui pachet de măsuri sunt stabilite prin înregistrarea reducerii efective a energiei utilizate, ținând seama în mod corespunzător de factori precum aditionalitatea, ocuparea, nivelurile de producție și condițiile meteorologice care pot afecta consumul. Abordarea generică este denumită «ex post»;
 - (c) economii gradate, în cazul cărora sunt utilizate estimări tehnice ale economiilor. Această abordare poate fi utilizată doar în cazul în care determinarea unor date strict măsurate pentru o instalație specifică este dificilă sau mult prea costisitoare, de exemplu înlocuirea unui compresor sau a unui motor electric cu o valoare nominală în kWh diferită de cea pentru care au fost măsurate informații independente privind economiile de energie, sau în cazul în care estimările respective se realizează pe baza metodologiilor și standardelor de referință stabilite la nivel național de experți calificați sau acreditați care sunt independenți față de părțile obligate, participante sau mandatate implicate;
 - (d) economii de energie monitorizate, în cazul cărora este determinat răspunsul consumatorilor la recomandări, la campaniile de informare, la schemele de etichetare sau de certificare sau la contorizarea inteligentă. Această abordare poate fi utilizată doar pentru economiile de energie rezultate în urma modificării comportamentului consumatorilor.
2. La stabilirea economiilor de energie pentru o măsură de eficiență energetică în scopul articolului 7 alineatele (1) și (2), al articolelor 7a și 7b și al articolului 20 alineatul (6) se aplică următoarele principii:
- (a) trebuie să se demonstreze că economiile sunt suplimentare față de cele care s-ar fi produs în orice caz în absența activității părților obligate, participante sau mandatate și/sau a autorităților de punere în aplicare. Pentru a calcula economiile care pot fi revendicate ca suplimentare, statele membre iau în considerare modul în care ar evolua utilizarea energiei și cererea de energie în absența măsurii de politică în cauză;

- (b) economiile rezultate din punerea în aplicare a legislației obligatorii a Uniunii sunt considerate economii care s-ar fi produs în orice caz și, prin urmare, nu pot fi revendicate în temeiul articolului 7 alineatul (1). [...] **Cu titlu de excepție**, economiile legate de renovarea clădirilor existente **pot fi luate în calcul în temeiul articolului 7 alineatul (1), cu condiția să fie asigurată îndeplinirea criteriului de importanță menționat în partea 3 litera (h).** **Economiile care rezultă din punerea în aplicare a cerințelor naționale minime stabilite pentru clădirile noi înainte de transpunerea Directivei 2010/31/UE pot fi luate în calcul în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a),** cu condiția să fie asigurată îndeplinirea criteriului de importanță menționat în partea 3 litera (h).
- (c) se poate ține cont doar de economiile care depășesc următoarele niveluri:
- (i) standardele de performanță ale Uniunii privind emisiile pentru noile autoturisme și noile vehicule utilitare ușoare în urma punerii în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²;
 - (ii) cerințele Uniunii privind eliminarea de pe piață a anumitor produse cu impact energetic în urma implementării măsurilor de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE;

¹ Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 140, 5.6.2009, p. 1).

² Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 145, 31.5.2011, p. 1).

- (d) sunt permise politici care urmăresc încurajarea unei mai mari eficiențe energetice a produselor, a echipamentelor, a clădirilor și a elementelor de clădiri, a proceselor și a piețelor;
- (dd) economiile de energie care sunt rezultatul măsurilor de politică ce promovează instalarea unor tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile la scară mică pe sau în clădiri sunt eligibile și pot fi luate în considerare în scopul îndeplinirii cerințelor privind economiile de energie prevăzute la articolul 7 alineatul (1), în măsura în care contribuie la reducerea volumului vânzărilor de energie către clienții finali în clădire și în funcție de volumul energiei primare economiste. **În plus, în cazul măsurilor de politică introduse în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b), se poate ține seama, de asemenea, de maximum 15 % din energia din surse regenerabile generată în sau pe clădiri pentru uz propriu. În ambele cazuri,** economiile se calculează [...] **cu respectarea** cerințelor din prezenta anexă.
- (e) în cazul politicilor care accelerează adoptarea unor produse și vehicule mai eficiente, se poate ține cont pe deplin de economiile aferente acestora, cu condiția să se demonstreze că adoptarea are loc înainte de expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului ori înainte de înlocuirea normală a produsului sau a vehiculului și cu condiția ca economiile să fie revendicate doar pentru perioada care se încheie la expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului care urmează să fie înlocuit;
- (f) atunci când promovează adoptarea de măsuri în materie de eficiență energetică, statele membre se asigură, acolo unde este cazul, că sunt menținute standardele de calitate pentru produse, pentru servicii și pentru aplicarea măsurilor sau că sunt introduse asemenea standarde în cazul în care nu există;
- (g) pentru a ține seama de variațiile climatice dintre regiuni, statele membre pot alege să ajusteze economiile la o valoare standard sau să stabilească diferite economii de energie în funcție de variațiile de temperatură dintre regiuni;

- (h) calcularea economiilor de energie trebuie să țină seama de durata de viață a măsurilor. Acest lucru se poate face prin contabilizarea economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală între data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030. Alternativ, statele membre pot adopta o altă metodă decât cea preconizată pentru a obține cel puțin aceeași cantitate totală de economii. Atunci când utilizează alte metode, statele membre se asigură că valoarea totală a economiilor de energie calculată pe baza acestor alte metode nu depășește valoarea economiilor de energie care ar fi rezultat din calculul lor în momentul contabilizării economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală între data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030.
- (3) Statele membre se asigură că următoarele cerințe pentru măsurile de politică luate în temeiul articolului 7b și al articolului 20 alineatul (6) sunt îndeplinite:
- (a) măsurile de politică și acțiunile individuale generează economii de energie verificabile la nivelul utilizării finale;
 - (b) responsabilitatea fiecărei părți participante, părți mandatate sau autorități publice de punere în aplicare, după caz, este clar definită;
 - (c) economiile de energie care sunt obținute sau urmează a fi obținute sunt determinate într-un mod transparent;
 - (d) cantitatea de economii de energie necesară sau care urmează a fi obținută prin măsura de politică este exprimată în consum de energie primară sau finală, utilizând factorii de conversie stabiliți în anexa IV;
 - (e) cu excepția cazului în care acest lucru nu este fezabil, trebuie prezentat un raport anual privind economiile de energie realizate de părțile mandatate, de părțile participante și de autoritățile de punere în aplicare, care să fie pus la dispoziția publicului, împreună cu datele privind tendința anuală a economiilor de energie;

- (f) se asigură monitorizarea rezultatelor și se iau măsuri adecvate în situația în care progresele sunt nesatisfăcătoare;
 - (g) economiile de energie generate de o acțiune individuală pot fi revendicate doar de o singură parte;
 - (h) se dovedește că activitățile părții participante, ale părții mandatate sau ale autorității publice de punere în aplicare au contribuit la realizarea economiilor revendicate.
4. La determinarea economiilor de energie obținute în urma măsurilor de politică legate de impozitare introduse în temeiul articolului 7b, se aplică următoarele principii:
- (a) se ține cont doar de economiile de energie obținute în urma măsurilor de impozitare care depășesc nivelurile minime de impozitare aplicabile combustibililor în conformitate cu Directiva 2003/96/CE a Consiliului¹ sau cu Directiva 2006/112/CE a Consiliului²;
 - (b) elasticitățile prețurilor pentru calcularea impactului măsurilor de impozitare (a energiei) trebuie să reflecte capacitatea de reacție pe termen scurt și pe termen lung a cererii de energie la schimbările de preț și sunt estimate pe baza unor surse de date oficiale recente și reprezentative;
 - (c) economiile de energie generate de instrumente însoțitoare ale politicii în materie de impozitare, inclusiv stimulentele fiscale sau plata către un fond, sunt contabilizate separat.

(5) Notificarea metodologiei

Statele membre notifică Comisiei metodologia lor detaliată propusă pentru operarea schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și a măsurilor alternative menționate la articolele 7a și 7b și la articolul 20 alineatul (6). Cu excepția cazului impozitelor, notificarea include detalii privind:

¹ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).

² Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

- (a) nivelul cerinței privind economiile de energie sau al economiilor preconizate a fi realizate pe întreaga perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030;
- (b) părțile obligate, participante sau mandatate sau autoritățile publice de punere în aplicare;
- (c) sectoarele țintă;
- (d) măsurile de politică și acțiunile individuale prevăzute de măsura de politică, inclusiv cantitatea cumulativă totală preconizată de economii pentru fiecare măsură;
- (e) durata perioadei de obligații pentru schema de obligații în materie de eficiență energetică;
- (f) acțiunile prevăzute de măsura de politică;
- (g) metodologia de calcul, inclusiv modalitățile de stabilire a aditionalității și a pertinentei, precum și metodologiile și valorile de referință care sunt folosite pentru economiile preconizate și gradate;
- (h) durata de viață a măsurilor și modul de calcul al acestora sau pe ce se fundamentează aceasta;
- (i) abordarea aleasă pentru tratarea problemei variațiilor climatice în cadrul statului membru;
- (j) sistemele de monitorizare și de verificare a măsurilor în temeiul articolelor 7a și 7b și modul în care este asigurată independența acestora față de părțile obligate, participante sau mandatate;
- (k) în cazul impozitelor, notificarea include detalii privind:
 - (i) sectoarele țintă și segmentul de contribuabili;
 - (ii) autoritatea publică de punere în aplicare;
 - (iii) economiile preconizate a fi realizate;

- (iv) durata măsurii de impozitare; și
- (v) metodologia de calcul, inclusiv ce elasticități ale prețurilor sunt utilizate și modul în care au fost stabilite acestea.”.

2. Anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Cerințe minime privind facturarea și informațiile referitoare la facturare pe baza consumului real de gaz”;

(b) se introduce următoarea anexă VIIa:

„Anexa VIIa

Cerințe minime privind informațiile referitoare la facturare și la consum pentru energia termică, răcire și apa caldă

1. Facturarea pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică

Pentru a permite utilizatorilor finali să își regleze propriul consum de energie, facturarea se efectuează pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică cel puțin o dată pe an.

2. Frecvența minimă de furnizare a informațiilor referitoare la facturare sau la consum

Începând de la [XXX data transpunerii], în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la facturare sau la consum bazate pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică se pun la dispoziție cel puțin trimestrial, la cerere sau în cazul în care clienții finali au optat să primească facturile pe cale electronică sau, în caz contrar, de două ori pe an.

Începând de la 1 ianuarie 2022, în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la facturare sau la consum bazate pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică se pun la dispoziție cel puțin la două luni. Energia termică și răcirea pot fi scutite de această cerință în afara perioadelor de încălzire/răcire.

3. Informațiile minime incluse în factură pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică

Statele membre se asigură că următoarele informații sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali într-o formă clară și ușor de înțeles, în facturile lor sau împreună cu acestea, pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică:

- (a) prețurile reale actuale și consumul real sau costul total al energiei termice și citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică;
- (b) informații privind mixul de combustibili utilizat, inclusiv pentru utilizatorii finali aprovizionați de sisteme de termoficare sau de răcire centralizate;
- (c) comparații între consumul actual de energie al utilizatorilor finali și consumul din aceeași perioadă a anului anterior, sub formă grafică, datele fiind ajustate în funcție de variațiile climatice pentru încălzire și răcire;
- (d) informații de contact pentru organizațiile clienților finali, agențiile pentru energie sau organisme similare, inclusiv adrese de site-uri web de unde se pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a eficienței energetice, profiluri comparative ale utilizatorilor finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele care folosesc energie.

În plus, statele membre se asigură că sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali comparații cu un utilizator final de energie mediu normalizat sau de referință din aceeași categorie de utilizatori, într-o formă clară și ușor de înțeles, în facturile lor, împreună cu acestea sau semnalate în cadrul acestora, pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică.”.